

Myricaceae:**Myrica lignitum.**

Koliko do sada znademo postale su ove naslage za vrijeme neogena u jednom jezeru, kojemu su obale bile obrasle četinjačama. Sada su te naslage slabo nagnute prema sjeverozapadu i to očito uslijed djelomičnog spuštanja ovog geološki razmjerno mladog uzdignutog slojnog kompleksa na prema sjevernom rubu neogenskog predjela kod Kolana.

Otok Rab.

Glavni dio ovog najsjevernijeg dalmatinskog otoka izgrađen je od široke pravilno položene sinklinale eocenskih naslaga, i to od alveolinskog i numulitnog vapnenca, a u sredini od mekanih lapora, koji su izmjenično uslojeni sa pješčenicima i konglomeratima. S obiju strana ovog korita protežu se sedla od rudistnog vapnenca. Sjeveroistočno sedlo proteže se Tinjarovom gorom kroz cijeli otok; jugozapadno sedlo naprotiv, koje počinj kod rta Fronte, presječeno je južno od grada Raba morem, a tim je otok odijeljen od otočića Dolin, koji je izravni nastavak ovog sedla, a kojim ga vežu još nekoje pojedine klisure u moru.

Poluotok Lopar na sjevernom kraju otoka Raba jest eocenska jezgra druge jedne sinklinale, koja je ispunjena laporima i pješčenicima. Numulitni i alveolinski vapnenac sjeveroistočnog krila ove sinklinale pojavljuje se ali tekar na zapadnoj obali otoka sv. Grgur, jer je razarajućoj sili mora uspjelo ovu sinklinalu prosjeći.

Ostali dio otoka sv. Grgur kao i otok Goli sastoji od rudistnog vapnenca, koji je osobito na ovom posljednjem razvijen dijelom kao krupno, dijelom sitno kristalinski mramor, koji se često u razne građevne svrhe upotrebljuje.

Ostali sjeverodalmatinski otoci.

Ovi su otoci, kao i ostali dalmatinski otoci, dijelovi naborane zemaljske površine (i to sedla kao i korita), koja je spuštanjem Adrije bila raskinuta u mnogo razno velikih komada, a ti su opet kasnijim lomovima i uslijed erozije bili bogato raščlanjeni. Kada je more poslije diluvija opet napredovalo,